

Βαρώνια 22 Αυγούστου 1946

Αγαπητέ Σίμο,

Τὰ ἐσσωκλειόμενα γραμματόσημα καὶ ἰδίως ἡ σειρά τῶν Βελγικῶν μὲ τὰ λιονταροῦδια εἶναι ἡ θοὴ δυσχερέστερα αἰτία τῆς σημει-
ρινῆς μου ἐπιστολῆς. Τὰ τέσσερα λιονταροῦδια μὲ τὰ διαφορετικὰ χρώ-
ματα ν'ομιᾶ πὺς ἦσαν ἀρκετὰ κατὰλληλα γιὰ σένα καὶ σοῦ τὰ στέλλω γιὰ
δυσλόγους.

Πρῶτον, γιὰ νὰ πλουτίσῃς τὴν συλλογὴν σου μὲ τὰ ποικίλα τῶν χρώματα καὶ
δεύτερον γιὰ νὰ κῆμῃς τὸ μεγάλο σου παράπονο ε'σποιοῦν θέλεις.
Βλέπεις ε' ἀφίνω νὰ διαλέξῃς κιόλας.

"Αν δὲν μείνῃ ἱκανοποιημένος μοῦ γράφεις νὰ σοῦ στείλω καὶ ἄλλα
εἶδη γιατί εὐν νὰ ἐκάρχουν κάτι λίγα, κα' εὐν δὲν εἶναι προχέιρα θάρθουν
μὲ τὸ φυσικὸ εὐριον.

Μὲ τὴν ἰδίαν εὐκαιρίαν ἐλπίζω νὰ ρθοῦν καὶ τὰ δικὰ σου περιοδικὰ.

"Εν τῷ μεταξὺ δὲν ἐλπίζω νὰ ἔχῃς ἄλλὰ παραπονα. "Αν ἔχεις μοῦ γράφεις
νὰ κανονίσω ἀναλόγως.

Ἄτιο λοιπὸν καὶ χαιρετισμοὺς εἰς τὰ παιδιὰ ποῦ ἤρθε εἰσὼ γιὰ νὰ
φύγῃ ἀχρεῶς τὴν ἄλλη ἔρα χωρὶς νὰ τὸ δοῦμε.

Ἐν τῷ ἐπανιδεῖν,

Κυριαχὸς.